

ABASTÁCKÉ NOVINKY

Milí Abastáci, milé Abastačky,

dostává se vám do rukou páté číslo Abastáckých novinek, které informují o aktivitách spolku a přináší střípky z jeho života.

V Novinkách tě čeká:

- důležité info pro všechny Abastáky,
- nostalgické zavzpomínání na letní projekty *Ty Wolle* a *Textory* a na příhraniční happening *Opponent*in Opona*,
- vzpomínka na speciální a historicky první online Čojčlandskou Konferenz a stejně tak historicky první online *Kommunikatzi*,
- povídání o Evropském dni jazyků v Plzni a bezvadném Vánočním večírku v Praze,
- zpráva o tom, co se dělo na poslední Velké radě,
- a v neposlední řadě rozhovor s bývalým předsedou MR, Marcusem Reinertem.

Přejeme příjemné čtení a děkujeme všem autorkám a autorům za skvělé texty.

Eliška a Adéla

Abastácký infobalíček

Protože už pár Abastáckých **online hospod** máme za sebou (dokonce ji od nás okopčil i čojč! :D) a ta poslední byla povedená, rády bychom vás pozvaly na další **v pátek 19. 3. od 18:00 hod.** Pište si do kalendářů a buďte u toho! Kreativní nápady, hry a jiné tolle Ideen přijímáme na mailu info.abasta@gmail.com.

Online nic moc? Máme i nabídku na dvě **offline activity**, počkat si na ně ale musíme až na podzim...

1. Kdo odebírá ČOJČ AKTUALITY (skrytá reklama; v případě zájmu napiš Adéle) již ví, že čojč vypsál **open call pro výlety do příhraničí**. Výletníci mají za úkol vytvořit krátké video, které pak bude umístěno na sociálních médiích čojče. Za video je honorář 50 € + čojč proplatí cestovné. POINTA? Pojdme vytvořit **A BASTA! tým** zhruba 5 lidí a v září se vydáme do čojčlandu! Máš zájem jet na výlet/vybrat zajímavé místo/vyhledat informace/zablbnout si před kamerou/stříhat a stříhat/... nebo všechno dohromady? Pak nám dej vědět.
2. Z řad nových (a ještě akčních) členů A BASTy se zrodil nápad Abastáckých **kreativních výletů**. Nasedneme na vlak, batoh na záda a jedeme. Možný termín realizace je podzim 2021. Přejde ti to zajímavé? Rád/a se budeš podílet na přípravách nebo máš aspoň nápad na dobrou lokalitu? Pak napiš Tärrrie na: taerrrie@gmail.com
3. Jsme na **Instagramu**! Nově nás můžeš sledovat a třeba si prohlédnout fotky z abastáckých akcí na IG *myabasta.cz*. Máš nějaké abastácké příspěvky, které chceš na zveřejnit? Pošli nám je na mail a my je tam dáme! :)
4. A na závěr pro ty, kteří to ještě nezachytili - Karel spolu s Valentinou povedou v březnu **Čojč Pädagogiku** s názvem "Já - my - diverzita a cesty k ní v rámci demokraticky vedené mládežnické skupiny". Tímto tě srdečně zveme a prosíme o šíření a sdílení dál. Více info na: <https://cojc.eu/cs/projekty/aktualni-projekty/321-cojc-paedagogika>

Eliška a Adéla

Ty Wolle, ovce dělá méé!

Projekt *Ty Wolle* se konal 15.8. až 21.8. na biostatku farmáře Vojty ve Valči. Celkem se zúčastnili 4 účastníci z Česka a 3 z Německa.

Každé ráno začínalo morgentréninkem, jak se v čojč jazyce říká. Dopoledne jsme se zabývali česko-německými jazykolamy a jazykem. Celý projekt byl doprovázen kreativními workshopy, které se týkaly vlny a jejího zpracování. Vyzkoušeli jsme si pletení, tkání a plstění. Celou dobu pobytu jsme jedli potraviny z farmy. Dobrovolnice Iveta a Běťka nám připravovaly snídani, oběd a večeři. Chtěli jsme pomoci, proto jsme

vytvořili skupinky a pomáhali s mytím nádobí. Každé ráno jsme jedli kaši s domácími džemy. K svačině jsme dostávali vynikající zmrzliny z ovčího mléka s vtipnými názvy jako hovínková, mozková nebo žábová.

Jednou z nejpřísnějších částí projektu bylo poznávání lidí na farmě. Poznali jsme dobrovolnici Bětku z Harrachova, maturantku, která mě zaujala svým rozhodnutím žít na farmě. Velmi zajímavé bylo taky setkání s dobrovolnicí Ivetou, která je součástí hnutí Extention Rebellion.

Konec celého projektu vyvrcholil divadelním představením pro veřejnost. Diváci mohli pozorovat pantomimické představení, které vyjadřovalo zpracování vlny, naše scénky a básničky. Na konci představení si s námi všichni návštěvníci u táboráku mohli zazpívat jedinečnou Ty Wolle písničku, která byla vymyšlena námi účastníky v tradičním čojč stylu.

Čojč projekt Ty Wolle. Fotografie: F. Hauser

Ty Wolle mi přinesl spoustu zážitků. Ještě nikdy jsem nezažila takovou kombinaci češtiny a němčiny dohromady. Jelikož čeština není můj mateřský jazyk, obdivuji vedoucí Susu z německé strany a dokumentátora projektu Ferdinanda za jejich výborné znalosti češtiny. Obdivuji i účastníci Teresu, která česky moc dobře rozumí. Na projektu oceňuji hlavně soukromou pohodovou atmosféru. Chtěla bych ještě jednou poděkovat všem vedoucím a účastníkům. Děkuji vedoucím Adéle a Suse za organizaci a skvělé provedení. Děkuji Radce, Ellen, Adéle, Míše, Sarai, Elli, Tereze a Ferdinandovi za nezapomenutelné zážitky. Dodatečně bych chtěla poděkovat Vojtovi za ochotu, Gáje a Hedvice, Bětce, Ivetě, Markétě a Vincentovi.

Polina Sanochkina

Vedro a psi. Prostě Textory.

Čojč Konferenz 2019 - rozhodnutí o provedení projektu s názvem *Textory* v Plesné (8.-14.8.2020). Ač se původně projekt měl konat v Aši, mém rodném městě, kvůli organizačním důvodům se tak nestalo. Mnoho dalšího se změnilo, nejen místo uskutečnění. Projekt byl též přesunut z dubna na srpen. Místo velkého shromáždění dalších dvou projektů v Plesné se konaly projekty zvlášť. Vedení projektu *Textory* se ujali Dráža a Lou (u počátku byla také Mirjam).

V sobotu 8.8. se většina účastníků setkala ve vlaku do Plesné, malého zapadlého městečka na západě Čech. Z německé strany přijeli 4 členové z české strany 3 lidičky. V průběhu se poté připojila další německá účastnice, takže nás bylo celkem 8 Čojčlandáků + 2 vedoucí. Byli jsme ubytovaní v bývalé zvláštní škole v Plesné, kde jsme strávili většinu času. Hned vedle, pár kroků od školy jsme v rodinné pizzerii *Ulita* dostávali snídaně, obědy, večeře, a dokonce i odpolední zákusky. Jen z pomyšlení na to se mi zase sbíhají sliny! Někdy si říkám, jestli jsem se opravdu zúčastnila “divadelního” projektu. Ale divadlem jsme se samozřejmě také zabírali. Naším konečným produktem byla posuvná kompilace kratších scén, která se konala po celé Plesné. Inspiraci k vystoupení jsme brali především z příběhu města (=story) a oblečení jako látky (=textil). Proto se projekt jmenoval *Textory*.

Anička Nguyen (vpravo)
Fotografie: Jakob Grundherr

Na začátku jsme si prošli městečko a poznávali každé jeho zákoutí. Plesná je velice zajímavé místo, připomíná mi příběh Růženky. Po celém městě byly samé opuštěné, polorozbořené továrny, firmy, rozpracované domy, ploty bez dveří... jako by se tam zastavil čas. Bylo to možná tím, že Plesná má pouze necelých 2 000 obyvatel, které jsme ani tolik nepotkávali. Za to psů bylo všude slyšet. Štěkání nás probouzelo i uklábávalo ke spánku.

Naším hlavním bodem však nebyli psi, ale místní lidé. Na návštěvu na rozhovor k nám přišly bývalé dlouhodobé pracovnice *Tosty*, textilní fabriky nejen v Plesné. V Aši také bývala *Tosta*, proto mě příběhy, které paní vyprávěly, ještě více zaujaly. Podělily se s námi o info, jak o běhu firmy, tak o své osobní zkušenosti. Kromě toho jsme také potkali starostu města, a mohli jsme tak Plesnou ještě lépe poznat. Zrovna týden, který jsme spolu strávili, byl podle mě nejparnější týden v celém roce. Zpočátku jsme byli rádi, že nám slunce svítí, ale hned v zápětí jsme zjistili, jak může být zákeřné. Vše jsme ale ve zdraví přežili a přesně v den odjezdu začalo pršet. Jako by déšť ukončoval celý týdenní zážitek a nechal vzpomínky rozplynout. Vrátili jsme se zpátky do všedního života.

Anička Nguyen

Potkali se u hranice

Protože se v září už zase covidová situace začala bohužel zhoršovat, nemohl se dlouho očekávaný projekt *Opponent*in opona* konat. Nenechali jsme si ale zkazit náladu a 13. 9. 2020 uspořádali alespoň setkání na hranici. Sešli jsme se tedy v menší skupince mezi Pomezím nad Ohří a Schirndingem, kde nás čekalo společné odpoledne v příhraničních lesích. Společně jsme si zahráli několik her na připomenutí češtiny a němčiny a poté nás čekal zajímavý program, který se vztahoval k tématu hranice. Měli jsme možnost

“[...] čekal nás zajímavý program, který se vztahoval k tématu hranice.”

zaposlouchat se do zvuků lesa, nebo se přenést zpátky v čase a představit si, jak hranice vypadala v dobách, kdy byla hlídána pohraničníky a nešla tak snadno překročit. Samozřejmě nechyběla ani trocha toho divadla :). Celé odpoledne bylo zakončené skvělým piknikem a schováním dalších dvou dalších čojč kešek. Sice jsme společně nemohli strávit celý týden, i tak jsme si ale setkání užili!

Eliška Hrušková

Marcus o spolku, Dunaji a bezpražcové kytaře

Marcusi, jak jsi se dostal ke spolku A BASTA!?

Byla to celkem hezká, dlouhá a zároveň obvyklá i neobvyklá cesta, si myslím! Tak od začátku: U čojče už jsem byl už pár let v podstatě na všech úrovních, jako účastník od roku 2008, síťář (vzpomínám si například na Čojč-News s Lexi, dřív v rámci info-knotu, to byly časy!) a od roku 2014 pravidelně jako divadelní pedagog a vedoucí projektů. Jednu dobu jsem se také intenzivně zabýval češtinou, denně jsem se učil na univerzitě v Regensburgu. Karel, s nímž jsem v té době vedl putovní projekt u hranic, mi na vandru o spolku hodně vyprávěl. Čojč, a s tím spojená A BASTA!, byly to pro mě dveře, které mohou vést k úžasným perspektivám a já jsem byl zvědavý a chtěl se dozvědět víc... a vyplatilo se! :)

Jak jsi se dostal do čela Malé rady? Jaká byla tvá reakce? (kdy to bylo, s kým, jak proč)

V roce 2018 jsem dostal možnost absolvovat u spolku ABASTA! program EVS - Evropskou dobrovolnou službu. Byl to nezapomenutelný čas, zabrat se do české kultury... s Mathildou, s Drážou, s Pavlem a jinými - ta bohatá spolupráce je mi dodnes

školou. Po konci tohoto projektu nastala otázka, jestli bych měl chuť se i dále ve spolku angažovat. Nová MR si mě pak zvolila do jejího čela. Na počátku to pro mě bylo překvapení - stát se prvním předsedou, který nepochází z Česka! Neváhal jsem. Kroky to byly velké a úkoly také - měli jsme evropský projekt u čojče i první zaměstnankyni spolku. Ale měl jsem to rád, ta spolupráce mě bavila a měl jsem do toho velkou chuť.

Co tě na činnosti v Malé radě bavilo a co zas moc ne?

Vytvořit agendu a struktury jako 'open space'. Slovně: možnost "překonávat hranice" jak říkáme v čojči, to tady platí také.

Na opačné straně stojí nutnost podepisovat a razítkovat neuvěřitelné množství a častokrát i různé druhy dokumentů, hlavně kvůli našemu evropskému projektu s čojčem. Bylo to spojené s velkou zodpovědností, která je ale také výzvou a někdy dokonce určitým "posilněním".

V první řadě mě bavil teamwork - být součástí jednoho velkého a zároveň malého týmu plného kreativity. Byl to stálý zdroj nápadů a bylo to velice inspirativní!

Co tě činnost v MR naučila? Co ti to nejvíc dalo?

Mnoho! Není tady dost místa, není dost písmen na to se vyjádřit! Možná nejprve - nebo na prvním místě slyšitelně: gigantický krok dopředu v mých jazykových kompetencích v češtině - Díky Ráchel, Ivo & Terko za pochopení na jazyková tolerance s neperfektním český :) [pozn. redakce, ponecháno bez korektury ;)]

Vybavuješ si nějaký zajímavý moment, na který rád vzpomínáš?

Uf, těch bylo spoustu! Budu vypravovat při další příležitosti u táboráku :).

Co máš rád na České republice?

Česká republika je země kultury a tradice, která je neodlučitelně spojena se svými sousedy. Líbí se mi tady smysl pro veselost a přátelství, ale také kultura.

Miluji Plzeň! Samozřejmě také Šumavu a Český les, v podstatě celý Grenzland, příhraničí. Má to své vlastní, vynikající kouzlo :).

Láká tě život v České republice? Nebo už jsi tu někdy byl?

Vždy. Jak jsem říkal, už jsem tam byl a zároveň pevně cítím, že jsem ji nikdy neopustil.

Věřím tomu, že se člověk může cítit doma na různých místech - možná kvůli tomu, že jsem se v životě mnohokrát stěhoval. Také Česko je určitě můj domov.

Čemu se teď pracovně věnuješ? A kde tě najdeme?

Najdete mě teď v Ingolstadtu, v srdci Bavorska, nad Dunajem. Působím tam jako učitel na základní škole na prvním stupni. Někdy je to náročné, ale je to bohaté a krásné povolání.

O víkendu mě najdete na výletech v přírodě pravděpodobně v horském regionu v česko-německém příhraničí a když situace corony dovolí, někdy i v Česku :).

A co ještě rád děláš mimo práci?

Rád se věnuji hudbě. Hudba - od klasické po rockovou - je už dlouho mým velkým koníčkem. Od podzimu hraju znovu na saxofon s jazzovou kapelou.

Minulý rok během corony jsem také začal hrát na basovou kytaru. Líbí se mi konkrétně zvuk bezpražcové verze na kterou teď hraju. Učit se tuhle variantu není jednoduché, ale když to umíš, zní to fantasticky.

Marcus Reinert. Fotografie: Archiv A BASTA!

Jak korona ovlivnila tvůj dosavadní česko-německý život? A jak obecně zvládáš situaci posledních měsíců? Co ti pomáhá?

Pomáhá mi hudba, telefonování s přáteli, psaní, ježdění na kole - je tady mnoho jezer, lesů, krásný modrý Dunaj...

Pomáhá mi plánovat a mít vize na pokoronový čas. Hodně toho bude jinak. Věřím, že někdy spolu zase jistě budeme všichni sedět. Pevně věřím, že právě teď ty vztahy, které jsme budovali osobně či ve společnosti, mohou působit jako mosty. Mosty mezi námi, mezi sousedy, mezi lidmi. Už jsme došli daleko. Je tu mnoho věcí, za které stojí se zasadit, i dnes, právě teď.

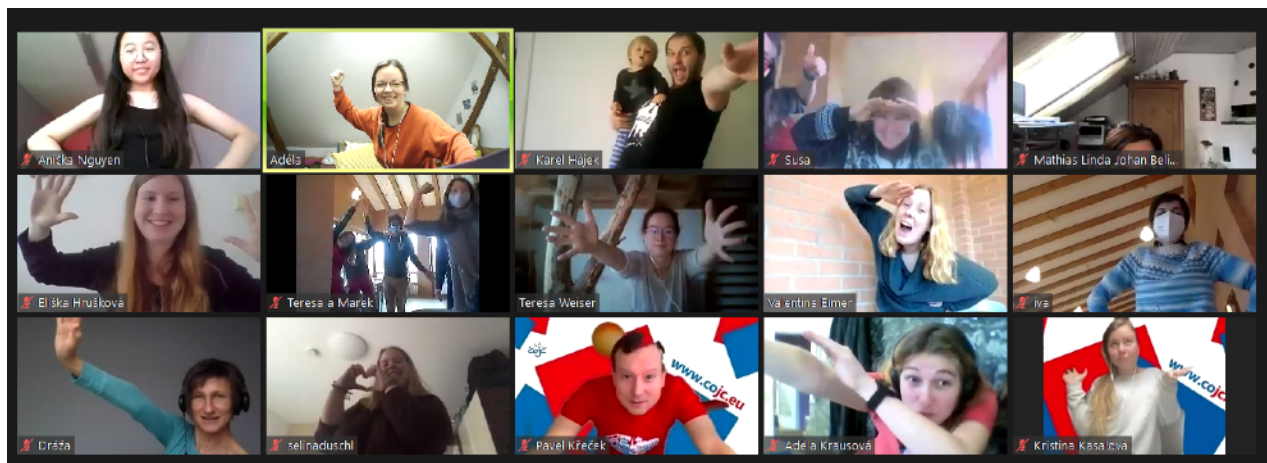
Text: Marcus

Korektura: Adéla, Eliška

Haló, slyšíme se? Aneb Čojčlandská Konferenz 2020

30. 10. až 1. 11. 2020 se konala tradiční Čojčlandská Konferenz. Forma, jakou se Konferenz konala, byla o mnoho méně tradiční: malá skupinka německých účastníků se setkala ve Wunsiedlu, čeští účastníci se k nim připojili z pohodlí svých domovů přes Zoom.

Upřímně jsem se trochu obávala, jak akce v takovéto hybridní formě bude probíhat – nevěřila jsem, že i přes počítač budu moct pocítit to všechno, co člověk na Konferenz normálně pociťuje. Blízkost druhých, společenství, legraci, náročné diskuse, a hodně, hodně zábavy. Nevím, jak se to vše povedlo, ale ani na dálku nebyla Konferenz o nic méně zábavná a autentická.

Na Konferenz jsme se první večer poohlédli za uplynulým rokem, ve kterém nám koronavirová krize některé projekty a některá setkání žel překazila. V hospodě-Kneipe jsme měli možnost alespoň na té virtuální rovině popovídat si s jednotlivými účastníky Konferenz. V následujících dvou dnech se diskutovali a řešili různé záležitosti nadcházejícího roku – projekty, čojč Pädagogiky nebo také to, jak získávat nové účastníky projektů.

Na závěr Konferenz byla představena struktura divadelní sítě čojč. To nám všem pomohlo trochu se zorientovat a případně si ujasnit, kde bychom se v rámci čojče chtěli v příštích letech zapojit a na čem bychom se chtěli spolupodílet. Moc ráda jsem se Konferenz zúčastnila a jsem vděčná za spoustu pěkných momentů. I tak však doufám, že za rok už se zase budeme moci setkat tváří v tvář.

Kristina Kasalová

Jak funguje Kommunikatze na Zoomu?

Online projekty v současné době zažívají (nezamýšlený) boom. Kommunikatze - hravý jazykový kurz - je ve skutečnosti 4-6denní setkání v rámci divadelní sítě čojč. Přechod na online kurz byl ... v mnoha ohledech překvapivý. Poptávka byla překvapivě vysoká, divadelně pedagogické vedení překvapivě odlišné, technické problémy překvapivě překonatelné. Všichni jsme se od setkání k setkání učili - účastníci cizí jazyk, vedoucí tým, jak ve skutečnosti vést online kurzy. Online verze, která vznikla z nutnosti, byla překvapivě tak pozitivní, že si dokonce pohráváme s myšlenkou uspořádat online Kommunikatzi v budoucnu znovu, i když samozřejmě doufáme, že se snad brzy opět setkáme naživo, bez počítačových obrazovek. V každém případě však byly týdenní jazykové animace jakýmsi digitálním okýnkem do sousední země v době lockdownu. Kommunikatze nám bude chybět!

*Valentina Eimer
z němčiny přeložila Eliška*

Kommunikatze jsem se zúčastnil už minimálně třikrát v obvyklém prezenčním víkendovém formátu a nová online forma otevřeného kurzu plného her jeden večer v týdnu se mi moc líbil. Dohodl jsem si schůzku se svým tandemovým partnerem přes zoom a společně jsme měli možnost natočit skvělé video, ve kterém jsme si procvičili nově naučená slova v dialogu. Myslím, že je zejména v dobách corony skvělé komunikovat online, učit se jazyky a nemuset nikam chodit. Občas jsem si k tomu dokonce připravil i něco dobrého k jídlu a jednoduše si užíval fajn atmosféru.

*Neznámý účastník
z němčiny volně přeložila Eliška*

Wie geht's? No vidíte, jak krásně vám to jde!

Dne 21. 9. 2020 se v Plzni v prostorách Německé a Rakouské knihovny SVK PK konal Evropský den jazyků a my z ABASTA! jsme byli už potřetí u toho. Za spolek se ho tentokrát účastnily Adéla H. a Eliška. Celkem nás navštívilo pět tříd žáků základních škol a gymnázií ve věku od třinácti do šestnácti let. Účastníky čekalo seznámení se se spolkem A BASTA! a čojčem pomocí her a zábavných aktivit, jako třeba Heja, Wie Geht's, Lámaná věta, nebo germanismy, při kterých se spousta z nich přesvědčila o tom, že toho z němčiny už vlastně spoustu znají. Samozřejmě nechyběla ani krátká prezentace o současných i budoucích projektech,

možnostech zapojení se

do sítě a zodpovězení

nejrůznějších dotazů. Po celou dobu nám byla k dispozici milá paní knihovnice, která nám pomáhala, s čím jen bylo potřeba, a dokonce si s námi i jednu hru zahrála. Evropský den jazyků jsme si všichni opravdu užili a těšíme se na další rok!

**Za spolek se
tentokrát
Evropského dne
jazyků účastnily
Adéla H. a Eliška H.**

EDJ, Adéla Horáková

Fotografie: Christine Sedláková

Eliška Hrušková

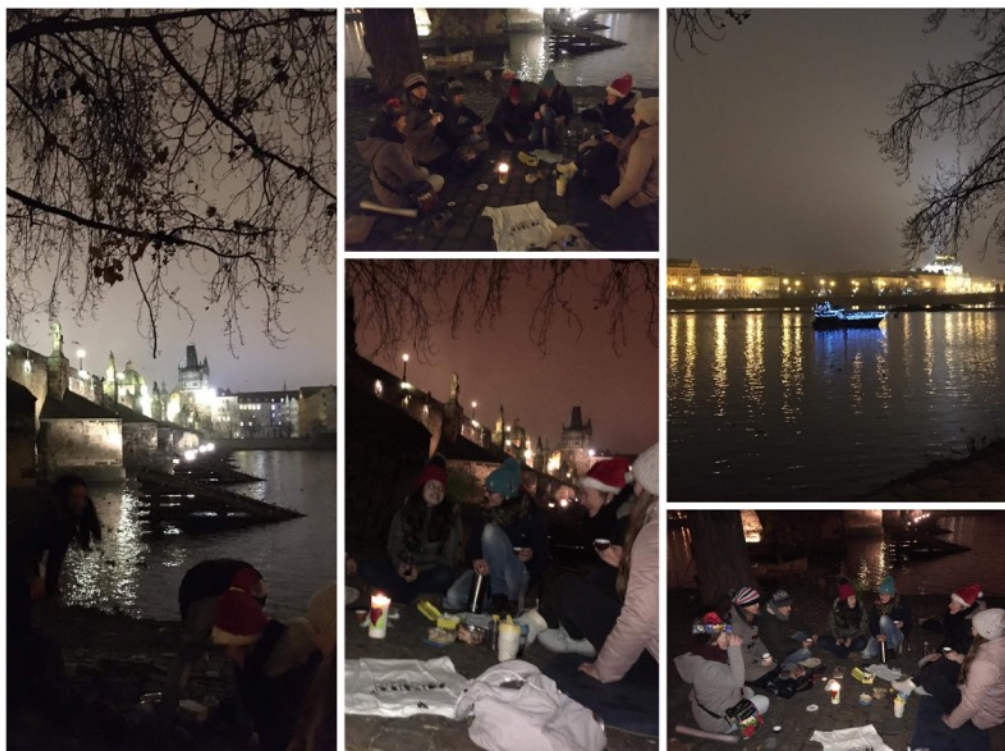
EDJ, Adéla Horáková a Eliška Hrušková s žáky

Fotografie: Christine Sedláková (knihovna SVKPK)

Zmrzlé a veselé, přeje A BASTA!

Klasické hospodské posezení se letos přetavilo do značně mobilnější verze. Procházka covidově liduprázdnou Prahou zní možná trochu mrazivě, ale cesta obsahovala hned několik teplometných činností i zastávek. Prvním hřejivým prvkem byla pro většinu zúčastněných soutěž o nejoriginálnější vánoční pokrývku hlavy. Právě tyto pokrývky hlavy bylo možné vzájemně obdivovat už při srazu na Staroměstském náměstí, odkud procházka pokračovala přes Karlův most na Kampu, kde přeci jenom mělo setkání alespoň na chvíli podobu "posezení". Pod obloukem Karlova mostu si Ráchel s Terkou pro ostatní připravily karimatky, cukroví a hru Svařák nebo lež, tedy alternativu hry „pravda nebo lež". Každý řekl zbytku skupiny o sobě tři věty - dvě pravdivé a jednu lživou, a skupina poté hlasovala, která z vět byla pravdivá. Kdo uhodl, dostal za odměnu přilíto svařáku. Zkrátka ideální :).

Vánoční setkání A BASTA! v Praze

Fotografie: Tärrie Weiser

Poté proběhlo hlasování o vítězi soutěže o nejoriginálnější pokrývku hlavy. Soutěž jednoznačně vyhrála Adéla se svým dárečkovým stylem. Zahřátí svařákem i smíchem ze hry jsme pokračovali v procházce směrem k vytyčenému cíli - Pražskému hradu, takže pokud byl někdo ještě trochu zmrzlý - stoupání Nerudovou ulicí byla zahřívací jistota. Námaha byla po odměněna výhledem na vánoční Prahu, popíjením horkých nápojů a povídáním do té doby, než nás zpět do domovů zahnala večerka.

Míša Čermáková

Velká rada, malé změny

V pátek 12. 2. 2021 v 18 hod. se na Zoomu setkali Abastáci a Abastačky z různých koutů naší republiky i z Německa.

Na Velké radě představila místopředsedkyně Adéla výsledky voleb, ve kterých si členové spolku odhlasovali **změnu stanov**, že v Malé radě mohou být pouze 2 členové, a že Adéla jako místopředsedkyně může jednat jménem spolku.

Po oficiální část následovala „hospoda.“ Karel upekl perník, fakt se mu povedl, jen škoda, že jsme nemohli ochutnat, ostatní využili nabídnuté aktivity a v rámci aplikace skribbl.io malovali a hádali podle zadání. Pro některé to byla výzva, jiní sbírali body jak o život.

Všem za účast moc děkujeme!

Veronika Korbelová

Na závěr

Básnička o zimě

(autor neznámý)

**Sněží, sněží
na špičky věží
na domy i na stromy
na pole i na louky
na čepice, klobouky.
Kdo si chvíli počká
spadne na něj vločka,
spadne na něj celý mrak.
Bude z něho sněhulák.**

Německý sněhulák, kterému se stýská po Čechách. Fotografie: Iva Ellrodt

Kontaktujte nás!

...budeme se těšit na vaše otázky, komentáře, přání, nabídky k sňatku... ;)

Podzimní/zimní číslo Abastáckých novinek vytvořili:

Redakce:

Eliška Hrušková (předsedkyně spolku)

Adéla Horáková (místopředsedkyně spolku)

Textem přispěli:

Polina Sanochkina

Anička Nguyen

Veronika Korbelová

Míša Čermáková

Marcus Reinert

Kristina Kasalová

Valentina Eimer

Layout:

Iva Ellrodt

Kontakt:

info.abasta@gmail.com

A BASTA! z.s.

Budilova 161/15,

Jižní Předměstí, 301 00 Plzeň

17. 02. 2021